

Պ. Քրիստոնէաբար պարտի ներել, բայց աշխարհի /283b/ օրէն՝ խնդրել զվրէժ: Եթէ խնդրես զվրէժ, ոչ ոք մեղադրէ զքեզ, բայց անցանէս զպատուիրանան Աստուծոյ եւ Յիսուսի, քանզի Աստուած ասաց, թէ՛ իմ է վր[է]ժխնդրութիւն⁹⁸ եւ Քրիստոս պատուիրեաց, թէ՛ մի կալ հակառակ շարին⁹⁹, եւ թէ՛ բարի արարեմք աւելեացն ձերոց¹⁰⁰, եւ թէ՛ դուք ոչ թողուցուք, ոչ թողցէ՛ ձեզ Աստուած զ[յ]անձանս ձեր¹⁰¹ եւ այլ զբազումս, զորս դուն գիտես զամենայն առաւել, քան զիս: Եթէ թողուս եւ ներես զամենայն սրտէ քումմէ, ես այնպէս համարիմ, թէ՛ դուն քանի որ կենդանի ես, կենդանի մարտիրոս ես, եւ յետ աստի յելանելոյն մարտիրոսաց պսակաւն պսակելոց է զքեզ Աստուածն մեր:

Հ. Ահայ քսան եւ չորս ամ եղև, որ շարարեն զիս: Ես պատրաստ եմ ներել, բայց դուք ոչ դադարիք վնասելոյ: Արդ զինչ արարից՝ ոչ գիտեմ: Պօղոս առաքեալն, թէպէտ ոչ առաւ վրէժն իւր հակառակորդացն, բայց գանկատեց յաշակերտին, թէ այնիչ ոմն հակառակ կացաւ, հատուցէ նմա Տէրն:

– Տես, խնդրեաց յԱստուծոյ, որ Աստուած առնու զվրէժն: Ես վերոյ գրեցի վասն իմ, թէ ապա այսքան շարութիւն որ գործեաց, քանզի կամէչի գործել ընդ դէմ ձեզ եւ խնդրել վրէժ ի ձէնն վասն ամենայն շարեացն ձերոց, զոր ի դուր վնասեցիք ինձ:

– Արդ, եթէ դուք այսուհետեւ դադարիք ի

վնասելոյ ինձ եւ զամենայն վնասն, զորս ետուք ինձ եւ զզրկանքն, զորս արարիք, դարձուցանէք /284a/ առ յիս, այնժամ ես դադարիմ եւ ոչ սկսիմ խնդրել զվրէժ: Բայց եթէ դուք ոչ դադարիք վնասելոյ ինձ եւ ոչ դարձուց[ա]նէք առ յիս իմ բարին, այնժամ խնդրեմ Ամենակալէն, որ առնու իմ վրէժն ի ձէնչ, եւ ես լինիմ անմեղ առաջի Աստուծոյ Տեառն իմոյ, ահաւսիկ ասացի ձեզ:

Պ. Բարի չէ, զայլա բան քրիստոնէաբար ասացիր: Ունի՞ս այլ ինչ բան հարցանելոյ:

Հ. Ունիմ բազում ինչ բան հարցանելոյ, բայց տեսի, որ ոչ տաս ուղիղ պատասխան, քանզի քոյ ազգի օֆակն պահես եւ ոչ յայտնես զծակեալն նոցա, վասն այսորիկ հարկաւորեցայ լուել եւ այլ ոչ հարցանել: Տէր ընդ քեզ: Որպէս որ լսեցիր, պատմէ՛ ձերոցն: Գիտեմ, որ կարգաւոր էչիր, ոչ յայտնեցիր զքեզ:

Պ. Կիցի այնպէս, մնաս բարօվ:

Հ. Երկնչիր խաղաղութեամբ եւ Տէր եղիցի ընդ քեզ:

Վերջ երկրորդ գրգիս:

98 Հմմտ. Հոռմ. ԺԲ 19, Եբր. Ժ 30

99 Հմմտ. Մատթ. Ե 39

100 Հմմտ. Մատթ. Ե 44

101 Հմմտ. Մատթ. Զ 15